

ere lige saa dumme. Nu skal du dog henvende dig til dem og prøve, om de ere lige saa kloge, for nu har du hørt, hvordan Regeringens Tiendekommissær for Skanderborg Amt udreder det. Det er jo dog klart, at jeg behøvede ikke at henvende mig til mere end en af dem, saa kunde jeg faa fuld Besked. Men jeg sagde til mig selv: Lad os høre, hvordan de to moderate Sjæle have det. Det, som Folk tage fejl af ude i Landet, det Udtryk, hvis Betydning de ikke kende, er det Udtryk, der bruges i Loven: Selvejende Kirker. Det er det, det hele strander paa, at Folk i Almindelighed ikke vide, hvad „selvejende Kirker“ ere. Bevares vel, det kunne vi jo se ganske tydeligt i Christian V.s Danske Lov. Der staar det anført, hvad selvejende Kirker ere, og hvor Sognets Beboere skulle gaa hen for at fylde Hullerne, hvis de ikke kunne fylde paa anden Maade af Kirkeejerne selv. Jeg havde, som sagt, ikke troet, at det ærede Medlem var blevet saa ør i Hovedet over, at vi savnede ham forleden Dag, at han griber til et saa fortvivlet Middel, som i denne Forsamling at kro sig af, at han vidste nok Besked. Jeg slutter, som jeg begyndte — jeg har jo kun Ordet for en kort Bemærkning — med at sige, at jeg ønskede at vide, om de Herrer vare lige saa kloge som den Tiendekommissær, vi havde i Skanderborg.

Berntsen: Maa jeg blot sige til det ærede Medlem, at hvad mit Hoved angaar, er der ingen Ting i Vejen; det har ingen katolske Nykker, det kan jeg forsikre det ærede Medlem. Dernæst vil jeg henstille til ærede Medlemmer, om de finde, at det er kollegialt, at en Rigsdagsmand staar op og siger: Jeg vilde prøve, om jeg kunde sætte en Snare for mine Kolleger her i Salen og faa dem til at sige en eller anden Dumhed. Men denne Forklaring, det ærede Medlem her giver, er saa kostelig, saa interessant, at jeg er overbevist om, at der ikke er et Menneske her i denne Sal og heller ikke udenfor, der tror paa Rigtigheden deraf. Der er aldrig nogen, der vil tro, at det ærede Medlem vilde komme til os, hans politiske Modstandere, for at søge Oplysning herom, hvis han selv var klogere, blot for at prøve, om vi vare lige saa dumme som Tiendekommissæren for Skanderborg. Nej, det ærede Medlem maatte hellere have ladet være at svare, naar han ikke havde anden Argumentation, end den han har givet, thi hvis det er sandt, hvad han har sagt, saa er det en uværdig og upassende Optræden for en Kollega, og hvis

det ikke er Tilfældet, saa er det dobbelt uværdigt og upassende at afgive en saadan Forklaring.

Busk: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Denne Forhandling bliver alt for personlig; jeg skal bede de ærede Medlemmer om, saa vidt muligt at undgaa disse Personligheder.

For en kort Bemærkning har det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkreds Ordet.

Busk: Naar det ærede Medlem siger, at jeg er ukollegial, vil jeg dog spørge det ærede Medlem, om det er kollegialt, at han, naar vi tale privat sammen her i Gange og Vinduesforbybninger, løber hen og braller det ud. Det ærede Medlem skulde derfor ikke tale om Strikke i hængt Mands Hus. Det ærede Medlem er optraadt her paa en Maade, som er alt andet end kollegial, og jeg gad vide, om der var ret mange andre Medlemmer, der vilde være optraadt saadan. Det staar fast, som jeg har sagt, at jeg var ganske klar over den Sag, og derfor mødte jeg ikke til Mødet. Men jeg har aldrig troet, at en Tiendekommissær og Godsejer og Amtsraadsmedlem kunde være saa uvidende, og derfor tænkte jeg ved mig selv: Du skal dog prøve om, de moderate ere lige saa dumme.

Berntsen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning — den skal blive ganske kort.

Formanden: For en ganske kort Bemærkning har det ærede Medlem Ordet.

Berntsen: Maa jeg blot sige, at det er ikke mig, der har fremdraget denne Sag; det er det ærede Medlem, der under min Fraværelse offentlig har stemplet Tiendekommissærerne i det hele som nogle Mennesker, der ere uoplyste og slet ikke ordentlig instruerede til deres Gerning, og det er som Svar paa, at det ærede Medlem fandt det passende at forklare den Samtale, han har haft med sine Bymænd om denne Sag, at jeg oplyste, hvorledes den hele Sag forholdt sig. Jeg tror, jeg har handlet fuldt kollegialt, jeg har ikke noget at bebrejde mig i den Henseende. Det er som Retorsion mod det ærede Medlems Udtalelser her, at jeg har draget hele denne Sag frem.